

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 815. Leonis Pap. III. Annus 20. Lvdovici 2. Leonis Armeni
2. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

praecepta quae sub temporibus huiusmodi gestis erant in Ecclesia Dei, & ipsa manu propria cum subscriptione rebovavit, & agit auctor de alij legationibus & diversis locis ad novum Imperatorem hoc eodem anno misit, alijque quos ipse ad diversos Principes misit, quae cum ad institutum minime spectare videntur, dicere poterimur.

IESV CHRISTI Annus 815.

LEONIS PAP. III. LVDOVICI 2. IMP. LEONIS ARMENI 2.

L. SECVTIVA Christi annus octingentesimus decimus quintus, Indictione octava. Quo rursus sancta Dei Ecclesia Romana sceleratorum hominum factione profuram pallavit. Siquidem Carolo Magno Imperatore subdito de medio, qui eius Ecclesiae protectionem susceperat, perperam liberaverat, praevocatum hominum in Leonem Romanum Pontificem insurgendum audacia: quali eius morte delinctorum omnium remississet auxilio, rursum facinorosi in eum infurere, insolentes insidias, quod scilicet ipse Pontifex, in eos lege & praecipit, cuius rei gratia magna fuit turbis Romae concitata, sequenteque sunt plurimae strages, depredationes, incendia, aliaque mala, adeo ut opus fuerit Ludovico Imperatori mittere in Vrbem qui loco Pipini fratris succederet in Regno Italiae Bernhartum. At haec & alia narrantur ab Annalium scriptore huius temporis domestico Ludovico, dum ait: Primum autem Ludovicus huius venit, et sed domi adhibet, ad eum est et, quodam de prioribus Romanorum ad interficiendum Leonem Papam in ipsa Urbe Roma comprehensit, ad eum cum huius causa indicio ad Pontificem esset delatus, omnes illius factiois auctores ipsius iussu fuisse occisos. Quod cum molestum foret, ad natum: Sicilicet ad Haraldum, in Saxonia dimissis, cum ad Francorum palatium venisset, Bernhartum Regem Italiae nepotem suum, qui & ipse secum in Saxonia fuerat, ad eum evocavit, quod veni ad auctor, Romanam mittit.

II. In eum ad venisset, agritudine decubavit: res autem quas compererat, per Gerhartum Comitem, qui ad hoc ei Legatus erat datus, Imperatori nuntiavit. Quem Legatus Pontificis Ioannes Episcopus Silvae Calidae, Theodericus nomenclator, & Sergio Dux susceperat, de his quae datus non observantur, per omnia Imperatoris susceperat, de post nonnulla: Cum autem Romanus Leonem Papam agritudine decessisse viderent, coacti a manu, omnia praedia, quae in singularium civitatum territorijs huius territorij, noviter exierant, ad primam ditionem, deinde omnino huius territorij, tam domum, ut si erant, & quae sint erepta, querebantur, violenter auferri. Quo comperit, Bernhartus huius iussu manu per V. impetorem Ducem Spoletanum fecit, quem illum statuit, & eas in capta deservire fecit. Quae, erant ergo per Legatos Imperatori nuntiavit, in eoque doctus.

III. Sic & omnes huius temporis scriptores, qui res gestas Ludovici sunt prosequuti, sicut auctor qui eius vita conscripsit Adhemarum & apud Aimoinum appoluit appeditem, res pariter gestas sui temporis prosequuntur, acque testantur Legatos Apostolicos purgatum reddidisse Leonem Pontificem in omnibus ipi obiectis apud Ludovicum Imperatorem.

IV. Quod verò pertinet ad res Orientales, hoc eodem anno impio Leo Imperator maiori odio in Orthodoxos ceptam anno superiori persecutionem adaugens: ut ad lapsum cogere, quos relegavit Episcopos & Abbates, eosdem Constantinopolim revocavit, praesensque adhibere ad ruinam ipsorum omnem sollicitudinem. Quod & existenti ipsi accidit, ut nonnulli inter poene in laqueum spoliatis abducti fuerunt, magno scandalo & ruina fidelium. Acta ista quidem fuisse hoc anno secundo Leonis, Theodericus in Niceta demonstrat, cum sequenti hieme a persecutione ex citata id accidisse telleret, qui de Niceta Confessore id memoria dignum enarrat.

V. Cum Imperator considerasset, exitu ipso nihil aliud persequendum

praecepta quae sub temporibus huiusmodi gestis erant in Ecclesia Dei, & ipsa manu propria cum subscriptione rebovavit, & agit auctor de alij legationibus & diversis locis ad novum Imperatorem hoc eodem anno misit, alijque quos ipse ad diversos Principes misit, quae cum ad institutum minime spectare videntur, dicere poterimur.

VI. Cum autem adversarij illos viderent male mori, quam veritatem prodere: delerunt operam, ut ipso eo nomine deciperent, quod nihil aliud ab ea quarent, nisi ut sevel cum Theodoro Patriarcha communicarent, neque quodpiam aliud facerent: deinde singuli ad sua monasteria regressi sunt cum ea fide & sententia quam habent. Haec obditione exierunt Patres illi de ecclesia Patres appellare, qui venit in palatia quae supplantati sunt, quamvis eorum rem in ardentem quendam ferocem pastorem commoverint, ob idque carcere detenti fuerunt. Venient ad sanctum Nicetae, cum huiusmodi, ut exeret de carcere. Cum autem illeremore arceret, & nullo pacto, qui ab ipso dicerentur, parere vellet: pergebat ipsam excitate, quod dicerent fieri non posse, ut illi ipse commoveret, alij exonerent. Nihil inquam, nisi quod illi a nobis querunt. Paulatim quidpiam prudenti eis concedamus, ne sitotum perdamus.

VII. Ita cum duntaxat vim inferrent, contra voluntatem ipsam Patres esset non erant fugient, neque quod calamitates pati recuset nuntiavit enim hoc dixerunt: sed Patrum exhortatione impulsus se subiecit, non alio modo & proposita, sed senes reventum. Nam si per fidei ratione vita & mori proposita illi fuisset: certo seo martem illi futuram fuisse optabilem, neque omnium de rella fide ad doctrina aliquam cum remissionem fuisse, etiam si pericula ignita proposita ei fuissent, vel abutur deceptio sub dispensationis praetextu ab illo Iosepho Kelesto Ioannis in impletate collego: nam & eodem nomine probrae & benedixerat nuptias, in ecclesiis Constantinopolitanae, ut superius dictum est, hoc itaque velamento simpliciores decepti sunt, ut sua reciperent mox illa. Perge verò Theodericus.

VIII. Quamobrem omnes ad ea quae oratoria dicuntur, quae, ut antea dictum est, exculta erant, ascenderunt, communi armis, cum Theodoro manum illi dante. Tunc illi Theodoros: Qui non adorant, inquit, imaginem Christi, anathemati subijciuntur, ita ut nullus homo ad eum se Christi imaginem profectus est, ut monachos Confessores faceret delictores, eorumque communionem fraude subripere. Itaque perge auctor. Reliqui Patres in suos quosque monasteria, quod regebat, obierunt. Ille verò beatus pater Nicetae, cum secum animo cogitasset, multam causam esse, cum qui ab institutione nostra deservit, decessit auferre, & in aliam regionem profectus, & illic errorem, in quem lapsus fuerat, emendare. Cum igitur omnia sua in naufragium commiserit, naufragus fuit, proconsul. Sed hic sententiam mutans, secum, dicens: Vt errat non commisit, sed illic opus esse & emendationem fieri, etiam sui huiusmodi, & in priore sua confessione ac fide permanere, nihil commisit mutans.

IX. Quoniam cum Imperator ad se vocasset: Quis est, inquit, quod cum alij Patres in sua monasteria profecti sunt, in solis hic relicti es, propriam voluntatem se in non edicto meo patens? sed, ut auctor, egerat illi Imperatoris iussu auferre & nos decipere. Quod cum nostro edicto cadens, et monasterium tuum redi, sui ministerium tibi offerat, quos perferre non poterit. Ad haec sanctus ille vir

LEVO-CANTUR IN VRBER EXVLES ARCHIMANDRITAE.

LAPSY MVLTORVM ARCHIMANDRITAE.

NICETA DAT MA.

ARCHIMANDRITAE COMMUNICANT CVM THEODORO SACRETI CO.

NICETA LAPSY ITERVM CONFESSVS.

ATQVE THEO LEONIS PARSYCTIO IN ORTHODOXOS.

IV.

CHRISTI LEONIS LYDVOVICI. I. IMP. Ecclesiast. LYDVOVICI. II. LEONIS CHRISTI
PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815. 670

1669. CHRISTI LEONIS LYDVOVICI. I. IMP. Ecclesiast. LYDVOVICI. II. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1670. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1671. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1672. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1673. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1674. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1675. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1676. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1677. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1678. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1679. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1680. LEONIS CHRISTI P. PAP. III. NO. LEO. ARM. I. P. PAP. III. NO. 815.

1669. **XVI.** Stat à nova Deo... **XVII.** Orate pro me... **XVIII.** Sed quid inter has accidet... **XIX.** Fieri ergo... **XX.** Auduit hanc... **XXI.** Nec vero... **XXII.**

670

XIX.

XX.

XXI.

XXII.

